



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 1493/2023**  
**06.12.2023. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Верољуб Мићић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., као правних следбеника покојног ГГ, бишвег из ..., које заступа Ненад Михајловић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1264/22 од 25.10.2022. године, у седници одржаној дана 06.12.2023. године, донео је

## **РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужених, изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1264/22 од 25.10.2022. године.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1045/19 од 10.12.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужене да солидарно на име дуга тужиоцу исплате износ од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 12.01.2013. године обрачунатом на износ од 5.000,00 динара и са законском затезном каматом на износ од 10.000,00 динара обрачунатом за период од 08.02.2013. године, а по основу реализованих чекова издатих од стране Банке Поштанска штедионица ад – Филијала Лесковац. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженима накнади парничне трошкове у износу од 144.000,00 динара са законском затезном каматом од наступања доцније, па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1264/22 од 25.10.2022. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 1045/19 од 10.12.2021. године, тако што су обавезане тужене да солидарно на име дуга тужиоцу исплате износ од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 12.01.2013. године обрачунатом на износ од 5.000,00 динара и са законском затезном каматом од 08.02.2013. године обрачунатом на износ од 10.000,00 динара, а по основу реализованих чекова и издатих од стране банке Поштанска штедионица ад – Филијала Лесковац. Другим ставом изреке обавезни су тужени да тужиоцу солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 126.500,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужене су благовремено изјавиле ревизију позивајући се на примену члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући испуњеност услова за одлучивање о изјављеној ревизији Врховни суд је сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези са члановима 413, 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 413. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију Врховни суд одбацити решењем ако то у границама својих овлашћења (члан 410.) није учинио првостепени суд.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да се спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбом поднетом у овој парници дана 28.03.2013. године тражено је да се тужене, као правне следбенице покојног ГГ, обавезу да не име дуга тужиоцу солидарно исплате износ до 5.000,00 динара са законском затезном каматом од 12.01.2013. године и износ од 10.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.02.2013. године. По одбијању тужбеног захтева као неоснованог пресудом првостепеног суда, другостепени суд је одлучујући о жалби тужиоца првостепену одлуку преиначио и тужбени захтев у целости усвојио.

Имајући у виду да спорни износ од 15.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра, поступак у овој парници вођен је по правилима за спор мале вредности, сагласно чему ревизија није дозвољена.

Противно ревизијским наводима којима се тужене позивају на примену одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП према којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд пресуду преиначио и одлучио о захтевима странака, примена наведене процесне одредбе искључена је одредбом члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога применом члана 413. у вези са чланом 409. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија  
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић